అనుకోకుండా ఒక రోజు - by Chandra Sekhar Yeleti

Back

Year Released	: 2005
Language	: Telugu
Actors	: Jagapathi Babu, Charmee, Sashank
Music Director	: MM Keeravani
Director	: Chandra Sekhar Yeleti
Reviewer	: Parthu
Related Pages	: మీ అభిప్రాయాలు రచ్చబండ లో తెలియచేయండి

ఈ పేజీని పంపండి

ఆ మధ్య "ఐతే" లాంటి ప్రయోగాత్మక చిత్రాన్ని అందించిన గున్నం గంగరాజు, చంద్ర శేఖర్ ఏలేటి చిత్రం "అనుకోకుండా ఒక రోజు" DVD/కేసెట్స్ వచ్చాయి అని స్టోర్స్ వాడు చెప్పినప్పుడు, కొంచం ప్రాణం లేచి వచ్చింది. అప్పటికే, సినిమా "A" క్లాస్ ప్రేక్షకులకి (అంటే మనుషులు కారా?) తప్ప, మిగిలిన వాళ్ళకి ఎక్కదు అని అన్ని సైట్స్ రాసివుండటం వల్ల, పైగా నాది ఏ క్లాసో నాకే తెలియకపోవటం వల్ల కొద్దిగా భయపడుతూ చూడటం జరిగింది.

ఎవరండీ "తెలుగు" లో ప్రతిభ కల దర్శకులు లేరనీ, మనకి దిక్కు ఇక తమిళ సినిమాలే అనీ, వాళ్ళ దర్శకుల లోనే క్రియేటివిటీ వుంది అని, వాదించేది? అలాంటి వాళ్ళ అందరికీ సమాధానం ఈ చిత్రం నడిపించిన తీరు. ఈ మధ్య కాలం లో అవసరమైనంత వరకే సంభాషణలూ, సన్నివేశాలు, సందర్భానుసారంగా పాటలూ, కథ లో కలిసిపోయి, కితకితలు పెట్టే హాస్యం తో వచ్చిన అతి కొద్ది చిత్రాలలో ఇది ఒకటి. వ్యక్తిగతం గా నాకు క్రితం సంవత్సరం వచ్చి, పెద్ద హిట్ అయిన "ఆనంద్" చిత్రం ఎందుకనో అంతగా నచ్చలేదు. ఈ చిత్రం (AKOR) చూసిన తర్వాత గంగరాజు గారినీ , చందూ నీ

మెచ్చుకోకుండా వుండలేము.

కథ, అందులోని సస్పెన్స్ అంతా "ఒక్క రోజు" లోనే వుంది. అందువల్ల, అది చెప్పడం కుదరదు. టూకీగా చెప్పాలంటే కృష్ణా రెడ్డి స్టయిల్లో "ఒక అమ్మాయి, ఒక రోజు, ఒక మిస్టరీ, ఒక అనుకోని ముగింపు" .. ఇదీ కథ. "క్షణక్షణం" సినిమా కీ, దీనికీ కొంత సారూప్యత కనిపిస్తుంది (ఒక అమ్మాయి జీవితం లో ఒకరోజు జరిగిన ఒక మిస్టరీ సంఘటన). కానీ, ఇందులో కథ ఏమవుతుందన్నది కాసేపు పక్కన పెడితే, కథనం మాత్రం "కదం" తొక్కింది. సంతోషించాల్సిన విషయం ఏమిటంటే, చాలా మంది దర్శకుల్లా కాక, ఈ చిత్ర దర్శకుడికి తనేమి తీస్తున్నాడో బాగా తెలిసిపోయింది, ఇదే ప్రేక్షకుల పాలిట వరమై కూర్చుంది.

మొదటి 10 నిమిషాల్లో "పాత్రల" పరిచయం లో తడబడ్డా, తర్వాత్తర్వాత పట్టు బిగించేసాడు. ఒకొక్క చిక్కుముడే విప్పేస్తూ, మధ్య లో నర్సింగ్, శశాంక్ పాత్రల ద్వారా గిలిగింతలు పెట్టిస్తూ ఆసాంతం ఆసక్తి గా మలిచడం లో మనకి VCR రిమోట్ ఎక్కడుందా అని పదే పదే చూసుకోక్కరలేకుండా చేసాడు.

కాస్మోపోలిటన్ సంస్కృతి, మెట్రోపోలిటన్ మేజిక్ లు చూపిస్తూ చివరకి తాంత్రిక శక్తులతో చేతులు కలిపి ప్రేక్షకుల ఊహని తప్పుదోవ పట్టించడం తో మనకి తేరుకోడానికి కొంత సమయం పడుతుంది ఆశ్చర్యం తో, ఆనందం తో (చిత్రం ఈ విధం గా ముగియటం నచ్చని వాళ్ళ కి కూడా తేరుకోడానికి కొంత సమయం పడుతుంది, ఇంత దాకా బాగా తీసుకొచ్చి, ఇక్కడ ఇలా చేసాడేమిటా అని). ఎంత గొప్ప సినిమా అయినా, లాజికల్ ఎర్రర్స్, లూప్ హోల్స్ అన్నవి వుంటాయి. దానికి ఈ సినిమా మినహాయింపు ఏమీ కాదు. కానీ, అవి కథ కీ, కథనానికీ, ప్రేక్షకుల సహనానికి ఎక్కడా అడ్డం పడలా. అలాంటి ప్రమాదాలు ఏవీ లేకుండా సెట్టుకు రావడం తో మనకి సినిమా ఉల్లాసం గా సాగుతున్నట్టు అనిపిస్తుంది.

చార్మి, తల్లి-తండ్రులు మధ్య లింక్ సరిగ్గా ఎస్టాబ్లిష్ కాలేదు, ఏదో చెప్పి కవర్ చెయ్యటానికి ప్రయత్నించారు. పర్లేదు, కథ కి అది స్పీడ్ బ్రేకర్ కాలేదు. అలానే జగపతి సస్పెన్షన్ లింక్ కూడా. అయినా అతని వెంటే ఓ పది మంది కానిస్టేబుల్స్, మందీ-మార్బలం చూస్తే మనకి సర్వీస్ లో వుండటం కన్నా సస్పెన్షన్ లో వుంటేనే బెటర్ ఏమో పోలీస్ లు అనే ఫీలింగ్ తెప్పిస్తారు. ఇక, హాస్పిటల్ లో ఏబోర్షన్ అని వెళ్ళినప్పుడు డాక్టర్ అసలు పేషంట్ ని వదిలేసి, పక్కన వున్న చార్మి ని పట్టుకుని ఆవిడ ఎక్కడెక్కడ గోక్కుంది, గీక్కుంది లాంటివి మాట్లాడటం నవ్వు పుట్టిస్తుంది (మరి కొంత మంది డాక్టర్లు అంతేనేమో!?). ఇవన్నీ కూడా, పిజ్జా మీద పెప్పర్ లాంటివి. "మా సినిమా లో హీరో ఆపకుండా 6 పేజీల డైలాగ్ చెపుతాడు", "మా సినిమా లో హీరో అసలు ఇంటర్వెల్ వరకూ మాట్లాడడు" లాంటి పాత్రలు చూసి చూసి, ఈ సినిమా లో పాత్రలకి సంభాషణలు వాడిన తీరు ను చూసి ముచ్చటేసింది. ఎంత అవసరమో, అంతే మాట్లాడే పాత్రలు అన్నీ, అలానే, డైరెక్ట్ గా పాయింట్ లోకి రావడం కూడా ప్రేక్షకులకి రిలీఫ్.

మెచ్చుకోవలిసిన మరో అంశం ఏమిటంటే, టెక్నికల్ విలువల పేరిట, స్టయిలిష్ మేకింగ్ పేరిట మనిషి ఎక్కడో వుంటే, కెమేరా ఎక్కడో పెట్టి, తెరంతా చీకటి చేసేసి, ఏ మూలో ఓ చిన్న లైట్ వేసి తీసే గజిబిజి షాట్లూ, దీనం గా, దిక్కుతోచక, పిచ్చి చూపులు చూస్తున్నట్టు అనిపించే అనవసరమైన close-up షాట్లు లాంటివి సాధ్యమైనంత వరకూ తక్కువ గా తీసి, సినిమా

నడవడానికి అవి అలంకారాలు మాత్రమే అని మరో సారి నిరూపించారు.

ఒక నటుడి ని సమర్థవంతం గా వుపయోగించుకోవడం కొద్ది మంది దర్శకులకే తెలుసు. (నాగార్జున ని "శివ" లో చూపించినట్టు, గాయం లో జగపతి బాబు ని చూపించినట్టు), అలానే ఏలేటి, జగపతి బాబు కి లైఫ్ లో గుర్తుండిపోయే పాత్ర ఇచ్చి, ప్రేక్షకులు మెచ్చేలా నటింపచేసాడు. చాలా కాలం తరువాత balanced గా చేసాడు జగపతి బాబు (అంతఃపురం లో పాత్ర ఏమో గానీ, ఇది మాత్రం నచ్చింది). చార్మీ కి almost క్షణఖణం లో శ్రీదేవి కి దొరికిన పాత్ర లాంటిది. పిల్ల ఒళ్ళువంచింది, కష్టపడ్డది. ఇక నైనా నటన కి అవకాశం వున్న పాత్రలు వేసుకుంటే, స్థిరపడొచ్చు. చెప్పుకోవలసింది శషాంక్ ని. ఈ కుర్రాడు అవకాశాన్ని చక్కగా వుపయోగించుకున్నాడు. అతని హావభావాలు, కదలికలు పాత్ర కి అనుగుణం గా వున్నాయి. కొద్దిగా హీరోయిజం గుప్పించారు ఫైట్స్ రూపం లో అనవసరమేమో అనిపించింది. నర్సింగ్, ట్యూటర్ గా వేసిన అతను ఇమిడిపోయారు.

కీరవాణి సంగీతం సినిమా కి ప్లస్ అయ్యింది. Re-recording కూడా ఆకట్టుకుంటుంది.

ఇది పూర్తిగా దర్శకుడి చిత్రం. డబ్బింగ్ సినిమా ల వెల్లువలో కొట్టుకుపోతున్న తెలుగు సినిమా పరువూ, ప్రతిష్ట లకి ప్రాణం పోసాడు. "ఐతే" తోనే తనంటే ఏంటో నిరూపించుకున్న చంద్ర శేఖర్ ఏలేటి నుంచి భవిష్యత్ లో మంచి సినిమాలు వచ్చే అవకాసం వుంది. డేగ ఆర్ట్స్, గున్నం గంగరాజు గార్లు తమ అభిరుచి ని చాటుకున్నారు. మరి ఈ చిత్రం అనుకున్నంత గా ఆడలేదు అంటే భవిష్యత్ లో ఎలాంటి సినిమా లు తీస్తారో మరి.

కేబుల్ TV లు లేనప్పుడు, గురువారం వచ్చే "చిత్రలహరి" కార్యక్రమం ముందు కరెంట్ పోతే "అరే! ఏదో మిస్ అయిపోయామే" అన్నట్టు ఎంత బాధ కలుగుతుందో, ఇది మిస్ అయినా అంతే! ఆపై మీ ఇష్టం!